

1. Jer, te - mes - sük el a tes - tet,
Me - lyen a ha - lál e - rőt vett,
De majd a vég - í - té - let - re
Föl - tá - mad ö - rök é - let - re.

2. Ím, ami porból vétetett, / Az ismét porrá, földdé lett;
De porból is feltámasztja / Az Úr hatalmas szózatja.
3. A hívő lélek Istennél / Mennyekben mindörökké él;
Mert Jézus érte is eljött, / S a bűntől megváltotta őt.
4. Ki itt sok ínséget látott, / Immár nyert nagy boldogságot;
És kinek fájt, sírt a lelke, / Már nyugodalmát meglelte.
5. Jer, hagyjuk őt itt aludni, / Jézus Krisztusban nyugodni;
S mindnyájan vigyázók legyünk, / Mert innen mi is elmegyünk.
6. Ó, Jézusunk, segíts minket, / Végezvén itt életünket,
Hogy csendesen meghalhassunk, / Hozzád mennyekbe juthassunk!